

ПУТПОЉЦИ
2024.

ПУППОЉЦИ 2024.

СЕЛЕКТОР
Урош Ђурчић



Реч селектора

На 15. Конкурс за најлепшу дечију песму Дома културе у Ивањици стигле су 162 песме ученика основних школа. Највреднији су били ученици ОШ “Миљинко Кушић” који су послали 47 песама. Учествовали су још млади аутори из школа “Кирило Савић”, “Сретен Лазаревић” из Прилика, “Мајор Илић” из Кушића, “Проф. Др Недељко Кошанин” из Девића, “Вучић Величковић” из Међуречја и “Мићо Матовић” из Катића.

Награђене песме се значајно разликују од осталих по темама и форми па није било тешко прогласити их за најлепше. Такође, истичем и да је редослед од један до три, могао бити обрнут јер су код награђених песама квалитативне разлике мале.

Из букета приспелих песама које су стигле избија доброта, племенитост, разиграност, која одликује свет детињства и одрастања. Кроз песме у стиховима и слободној форми појављују се различите теме и мотиви, најчешће

они који се односе на игру, школу, прве ђачке љубави, кућне љубимце, завичај, али и оне високог промишљања о животу, свету у себи и око себе. Наравно, све то млади писци ивањичких школа остварују са више или мање успеха али се још једном показало да су њихова остварења вредна једног оваквог Конкурса па и ширег публицитета.

У Ивањици
18.3.2024.

Урош Ђурчић

ОД 1. ДО 4. РАЗРЕДА

1. НАГРАДА

*Хелена Милошевић II/4
ОШ "Милинко Кушић"
Учитељица Биљана Секулић*

Избор за Мис

Приредили у шуми избор за Мис.
Дошла само лисица
и постала мисица.

Судија је био јеж,
он је рекао задњу реч.

Да свима буде јасно:
"Победила је часно!"

2. НАГРАДА

Милић Оцокољић, 3. Разред
ОШ "Милинко Кушић", ИО Рашчићи
Учитељица Јелена Петронијевић

Војска витамина

Ја имам војску за моје тело
она ми прави витаминско одело,
жуто, црвено, зелено и бело,
спремно ускаче у свако јело.

Маршира витка шаргарепа,
осваја кажу да буде лепа.
Зелени грашак вешто скаче,
а ноге и руке ми постају јаче.

А тек бели лук
он је права сила,

брани организам
од вируса и бацила!

Воће ми посебну снагу даје
која целог дана траје.
А увече за умор нема бољег лека
од шоље топлог млека.

Ипак понекад пробијем
витаминску блокаду,
па кришом поједем целу чоколаду!
Тешим се слатко, да нема штете,
јер чоколаду воли свако дете!

3. НАГРАДА

*Магдалена Ајдачић, II/3
ОШ "Милинко Кушић"
Учитељица Сања Мићић*

Мој тата

Свако има свог хероја,
идола ил правог принца.
За мене је херој био,
и остаће, - мој татица.

Да направи и поправи,
да уради и заради,
поломљено да састави,
састављено да растави.

Да ти скине звезду с неба,
и помогне кад затреба,

маму често заговори,
и помогне у невољи.

Све то може мој тата,
И још више и још боље,
јер хероји, знајте децо,
заувек постоје!

Први април

Што ја волим школу,
на брежуљку моју!

Што волим да учим,
да се цео дан мучим!

Више волим ја да читам,
него с' друштвом да се играм.

Више волим лепу књижицу,
него на телефону игрицу.

Више волим школско знање,
него лопту и играње.

Да ли сте ме чули сви?
Апри- ли-ли-ли-ли-ли!

*Алекса Костић, IV/2
ОШ "Сретен Лазаревић"
Ментор Мирјана Аничич*

Пролеће

Пролеће нам долази, сви смо пуни среће,
радују се деца, шарени се цвеће.

Процветале љубичице, а и висибаве,
каћуни и кукурек су уздигнуте главе.

У пролеће ласте са југа нам долазе,
и за своја гнезда нова места налазе.

Дани су све дужи, па је и игре више,
Сунце увек победи не баш топле кише.

Од пролећа лепшег
годишњег доба нема,
сва природа тад оживи,
престаје да дрема.

Ђурђа Брковић, 2. Разред
ОШ "Проф. Др Недељко Кошанин"
ИО Придворица
Учитељица Душица Станић

Осми март

Са маминог лица
Већ се чита срећа
Кућа јој од јутрос
Пуна свежег цвећа

Осми март је данас
Па нека сви знају
Како деца мајци
Празник честитају.

*Радмила Курћубић, 3. Разред
ОШ "Мићо Матовић"
Наставник Наташа Костић*

Породица је светиња

Нигде нема те топлине
тог спокоја и милине
лепшег жагора и тишине
среће од које душа сине
нежности сестрине
брижности мајчине
слоге и јединства
подршке и заједништва
топлијих и снажнијих загрљаја
љубави вечне, без краја
слике која топи срца
осмеха и ведрих лица
нема веће светиње
од оне коју "гради" породица!

*Жељко Нешковић, IV/3
ОШ "Кирило Савић"
Наставница Данијела Брадић*

Оџачар

Имао сам страшан квар,
па ми треба оџачар.

Шпорет дими, шпорет пуши
и тај дим ме страшно гуши.

Оџак ми се запушио,
морам звати оџачара,
да ме реши овог квара.

Да очисти оџак стари,
да се случајно не запали.

Ако би се запалио,
он би проблем направио.

Али ту је оџачар
да отклони страшан квар!

*Данило Маричић, 3.разред
ОШ "Вучић Величковић"
Наставник Јелена Самарџић*

Пролеће

Прође зима,
снега нема.
Све топлији дани,
пролеће се спрема.

Сунце греје,
пролеће се смеје.
Поља се зелене,
трава тихо расте,
природа се буди,
враћају се ласте.

Најлепше је пролеће
слушам птица пој,
ускоро ће мај,
и мој најсрећнији дан.

*Мирко Караклајић, 2. Разред
ОШ "Мићо Матовић" ИО Мочиоци
Учитель Звонко Свичевић*

Пуж, пиле и мачка

Била једна трка ђачка
у којој су били пуж, пиле и мачка.
Награда је била велика играчка.

Рече мачка: Победићу и тачка!
Пиле гурну мачку,
а пуж освоји играчку!

Калина Станић, II/4
ОШ "Милинко Кушић
Учитељица Биљана Секулић

Киша

Киша роси, киша сипи,
зечић трчи, сви су сити.
Репа расте, спанаћ буја,
само да не буде олуја.
Биће хране за нас доста,
чак шта више и за госта.
Радуйте се децо сада,
тек ће воће да опада.
Падај кишо, мила наша,
биће сока, пуна чаша.

*Александар Савићевић, 4. Разред
ОШ "Милинко Кушић" ИО Рашчићи
Учитель Горан Јеротијевић*

Мој брат Лука

Када је дошао мој млађи брат,
мислио сам да почиње рат.

Само вришти, само плаче,
као неко мало маче.

Мама и тата само гледају у њега.
Е, баш ми је доста свега!

Заузео ми је пола собе,
па више немам мира ни слободе.

Да се сели хтедох да га молим,
ал' онда схватих да га ипак волим.

Сада је Лука моја десна рука!

*Алекса Костић, IV/2
ОШ "Сретен Лазаревић"
Мантор Мирјана Аничич*

Мајка

Када се из сна будим,
и кад сунце јако сија,
мамина ми љубав,
понјавише прија.

Знам када сам срећан
да то мама воли.
Знам да сваки бол мој
увек и њу боли.

Нико није тако добар,
таквог нема ни у бајци,
зато ја у срцу чувам
љубав према мојој мајци.

*Милић Оцокољић, 3. Разред
ОШ "Милинко Кушић" ИО Рашчићи
Учитељ Јелена Петронијевић*

Мом тати

Сви ми кажу
да на тату личим,
ја се радо
увек тиме дичим!

Много каже с' мало речи,
од породице му нико није пречи.
Мама, сестра, брат и ја,
татина смо снага сва.

Испред тате мирно стојим,
кад га нема сате бројим.
А кад нам кући дође,
у загрљај му увек пођем.

Све што тата прича мени,
то у мојој стоји глави,

Једног дана кад порастем,
бићу татин наследник прави!

Петар Нешковић, I/2
ОШ "Кирило Савић"
Учитељица Мирјана Боторић

Тигар

Шарени тигар у шуми се крије,
вреба бивола да се с њим бије.

Тај дивљи мачак много је јак,
највише лови кад падне мрак.

Одличан пливач, одличан ловац,
пругасти, неустрашиви борац.

Високо скаче још брже трчи,
лукаво негде у трави чучи.

Шуња се спретно к'о мачак прави,
својим пленом увек се хвали.

Оштре му канџе, велики зуби,
пораз не признаје, у борби не губи.

Опасног погледа, дугачког репа,
велика зверка, опрезно вреба.

Много је велики, много је јак,
пруге су његов заштитни знак.

Огњен Дукић, II/4

ОШ "Милинко Кушић"

Учитељица Биљана Секулић

Зима без снега

Прође зима
Дође пролеће
Кажу да снега
Бити неће

Причају људи
Мења се клима
Уопште није
Ни била зима

Уместо иња
И леденица
Зимус нам цвета
Љубичица

*Милица Зарић, 1. Разред
ОШ "Мићо Матовић"
Наставник Наташа Костић*

Дете

Дете је радост,
дете је доброта,
оно је Сунце,
човековог живота.

Дете се рађа,
да у кућу унесе:
благослов, мир и срећу,
од неба већу.

Дете је потомак својих свих.
Оно је све што остаје после њих.
Зато деце треба да буде све више,
као сунца после кише.

Филип Поповић, IV/1
ОШ "Кирило Савић"
Учитељица Весна Митровић

Чаробна кап

Није тешко
показати свима
колику вредност
кап крви има.
Снагу тражи
у јелу и пићу,
увек се даје
угроженом бићу.
Црвени крст је стављен
на подлогу белу,
добри људи покажите
хуманост на делу!
Наше мало
неком много значи
у борби за чаробну кап
заједно смо јачи!

*Жељко Нешковић, IV/3
ОШ "Кирило Савић"
Наставница Данијела Брадић*

Осми март

Осми је март
Празник леп
Тад свака мама
Добије цвет.

Некада мама
Добије шминку
Па онда глуми
Неку клинку.

Од свих поклона
Највише воли
Наш загрљај
И петицу у школи.

Уз загрљај топли
Од свих нас:

- Волимо те мама -
- Волим и ја вас! -

*Лена Матијевић, 1. Разред
ОШ "Мићо Матовић"
Наставница Наташа Костић*

Мама

Моја мама је дивно биће
која им нас - њене пилиће.
Воли нас срцем свим,
јер ми смо њен тим.
Она о нама брине,
увек ми каже "Чувај се сине!"
Прави нам разне ствари дивне,
кифле, палачинке, мафине.
Такве су вам мајке,
увек ту кад треба,
да те храбри до неба,
да са тобом учи,
да ради и да се мучи,
да ти постанеш човек прави,
а њој се тад понос и осмех
на лицу јави.

Филип Поповић, IV/1
ОШ "Кирило Савић"
Учитељица Весна Митровић

Моја бака

Моја бака,
Она је моја душа,
Срце, љубав,
Загрљај, нежност,
Она је мој живот и за тугу лек.

Кад ја направим глупост,
Ја помислим на прут,
Јер је тата љут.
Али ето моје баке,
Као дуге са неба,
Она ме загрли и
Заштити кад треба.

*Вук Миливојевић, 1. Разред
ОШ "Милинко Кушић" ИО Рашчићи
Учитељ Јелена Петронијевић*

Пролеће

Стиже нам пролеће,
док птица на грану слеће.
Пева и цвркуће,
а полако расте и цвеће.

Сунце јаче греје,
у природи срећно све је.
Са југа се враћају и ласте,
чак и дрвеће креће да расте.

Бреза вредно пролистава,
јер пролеће више не може да спава.
Лептирићи весело лете,
пролећу се радује свако дете.

*Игор Милутиновић, 4. Разред
ОШ "Вучић Величковић"
Наставница Јелена Самарцић*

ОД 5. ДО 8. РАЗРЕДА

1. НАГРАДА

*Емилија Костић, VII/1
ОШ "Сретен Лазаревић"
Ментор Верица Костић*

Чувари породичног огњишта

Ко то огњиште старо чува
Док ветар времена упорно дува?

Огњиште чувају брат и тата
Кад Бадње јутро куца на врата.
У шуму иду бадњак да секу,
Па старе божићне песме потеку.
Огњиште чува наш стари деда
Док на Божић у небо гледа:
"Не дао Бог Божића ведро!
Ал' биће ова родна година,

Облачно небо, биће милина!"
Бака кад меси божићну чесницу
Па у њу ставља жуту парицу,
И пасуљ бели да буде стада,
И дрвца ставља да буде здравља,
Кукуруз жути да пилића буде
Бобицу једну да воћке руде.
И мама чува огњишта жар
Док деци плете чарапе на дар
А Божић светли, огњиште греје,
Свако се срце умилно смеје.
Ко увелича божићни празник?
Путник намерник - положајник.
Он по огњишту гранчицом цара
Да буде радости, здравља и пара.

Ко то огњиште наше чува
Док ветар времена сурово дува?

Чувају тетке, стрине и чиче
Док деци причају о слави приче.

Огњиште чува Никола Свети
И молитва што небу лети.
Из куће дедине стара икона,
И на црквама што звоне звона.
Сјај што долази са славске свеће
И доноси пуно љубави и среће.
Огњиште чува и Свети Сава
Који је српским школама слава.

Ко то огњиште српско чува
Да га ветар не одува?

Фрула од зове, чобанче мало,
Што је песмицу запевало.
И чанак стари, проја и сир
У срцу љубав, у души мир.
Вретено, брдо, преслица, нити
Који ће деци одело вити.
Петао што буди зору
Чуваркућа на прозору.

Насмејано, благо лице
Свако слово ћирилице.
Бакин ковчежић и старе ствари
И ми деца - млади чувари.
Чувамо приче, чувамо песме.
Наше огњиште нестати не сме.

2. НАГРАДА

ДАНИЛО ЗАРИЋ, VIII/1
ОШ "Мајор Илић"
Наставница Мирјана Јованчић

Наопака песма

Ако вас можда којим случајем занима
како изгледа песма написана наопако,
показаћу вам свима
да она изгледа овако.

У њој микрофон налази певача,
песма налази песника,
пролеће весника
а базен пливача.

У њој пас мјауче,
у њој мачка лаје

И банана једе мајмунче,
у њој кокошку
излеже јаје.

У њој оловке бришу,
а гумице пишу,
у њој књиге дишу
и кошуље уздишу.

У њој се врат
везује око кравате,
у њој кувају и пеглају тате.

Зато, пре него за било шта кажемо
да је наопако и погрешно,
прво се добро запитајмо какви смо ми,
да ли смо наопаки
и какве се вредности у нашој глави гаје.

3. НАГРАДА

*Саша Марковић, VIII/4
ОШ "Милинко Кушић"
Наставница Сунчица Бојовић*

Бирам да будем

Бирам да будем...
Бирам да оставим траг
негде у будућности
када се сретнемо поново
тамо
изнад дуге
иза стварности
где краја нема.

Бирам да будем...
Препознавши добро у другима

У љубави
пролазницима деци
у просјацима
тамо негде
када се поново сретнемо
душама додирнемо.

У вечности
где краја нема...

Сећање

Сат који је гледала сваки дан, заборавио је
њен поглед и додир.

Пати.

Слике које је миловала, сиве и старе су,
Још више су побелеле од кад није ту.
Заборавиле су њене руке и њене сузе.

Пате.

Комода у којој је држала све и свашта,
Од игле до локомотиве.
Бомбоне које нам је двала сваки дан,
Заборавила је кад је последњи пут нешто
ставила у њу.

Пати.

Шоља из које је пила воду заборавила је
њен додир усана.

Пати

Ми, заборавили смо њен додир, глас.

Али то последње "ћао" које нам је једва
изустила на смрти, никада нећемо
заборавити.

Патимо.

Ива Маџаревић, VI/2

ОШ "Милинко Кушић"

Наставница Ана Костић Роговић

Птићи

На једном храсту, крај ливаде,
тачније на његовој крхкој грани,
са пуно љубави, среће и наде
живели су слатки, пернати малишани.

Једно гнездо било им је кућа
у коју је, иако беше мала,
свака птичица ипак стала
и уживала у свом топлом дому од пружа.

О њиховом би се животу,
могла написати бајка,
јер је сваки птић у себи крио лепоту,
коју им је подарила мајка.

Светле као сунце,
млади као кап росе...
Баш такве их је волео,
један дечак плаве косе.

Ови птићи као деца су били,
заједно су воду пили
и из мајчиног кљуна црвиће јели.

На крају своје недеље пете,
напорним радом су научили да лете.
И врло млади отишли су да истраже свет,
али нису пропустили да се мајке сете.

И где год да су отишли
увек би за кућом патили.
И где год би свратили
после свега кући би се вратили.

Знали су ко су, шта су, одакле су
и тога се никад стидели нису.
Највише су волеи свој родни крај,
свој храст, своје гнездо и свој гај.

Због тога где год да одлете,
свој родни крај немојте заобићи,

Јер и птићи после свега увек долете
свом родном крају и својој кући.

Данило Зарић, VIII/1

ОШ "Мајор Илић"

Наставница Мирјана Јованчић

Мама

Када си ме родила,
најдража моја,
за руку си ме водила,
топлином својом
снове ми грејала.

Први пут кад сам те видела,
одмах си ми се свидела.

То лице нежно и мило,
те очи округле и миле,
искричаве, сјајне...
А у теби снага нека
чудесна и лака...
Е зато сам ја данас
оваква, оваква...

Ти си моја мама,
мој анђео чувар,

борац и тешитељ.
Увек ћеш бити МАМА
и зато ја никада
нећу бити сама!

*Дуња Палибрк, VI/1
ОШ "Милинко Кушић"
Наставница Светлана Куч*

Завичај

Пољем пасу звончићи
срећни ко у сну,
срцем звоне кораци
по плодноме тлу.

Небом плове облаци,
лако до висине,
пењемо се за њима,
ка врху планине.

Ветар њише ливаде,
златне до у бескрај,
до звезда се успиње
мој дивни завичај.

Катарина Јаковљевић, VII/2
ОШ "Мићо Матовић"
Ментор Марија Вуковић Ђедовић

Шта је најслађе

Сладак је шећер,
сладак је и мед,
неко воли сок,
неко сладолед.

Моме срцу прија
нешто много веће,
нешто што ме увек,
одведе до среће.

То је једна мала,
њена коса плава,
слађа је од меда,
и од сладоледа!

*Немања Милутиновић, VIII/2
ОШ "Сретен Лазаревић"
Ментор Верица Костић*

Зимска чаролија

Опет нам је дошла зима и донела радост
свима.

Обукла је све у бело: поља, шуме, цело село.

Једно вече испред куће, чујем нешто да
шапуће.

То пахуље нешто зборе, лепу причу ми
говоре.

Питам се сада какву причу та пахуља ствара.
Дозволи јој да ми приђе, немој да ме заобиђе.

Једна пахуља снежна, лепша од бисера.
Дошла нам је са севера и поруку оставила:

“Прича моја веома је важна,
у њој лежи порука велика и снажна!

Шири љубав, смех, радост и срећу,
то су велике ствари које свет покрећу!

Кад год можеш ти свакоме помози,
и смех користи у великој дози.

Певај, скачи, плеши, учи,
грешке су ту да човек на њима нешто научи.

Немој никоме да завидиш, касније ћеш да се
стидиш.
Љубомору ти избриши, нешто лепо ту допиши.

Причај и ти деци свој, великој и маленој,
да пахуља једна мала, најлепшу је причу
испричала!

Николина Милићевић, VII/2
ОШ "Сретен Лазаревић"
Ментор Радмила Костић

Реч

Реч можемо рећи и не рећи

Реч се може написати и

викнути.

Реч шапнути полетети

скаменити.

Реч је све и Реч је ништа.

Речју се може волети

Речима груб бити

Због речи патити

И речима дати...

Саша Марковић, VIII/4

ОШ "Милинко Кушић"

Наставница Сунчица Бојовић

Мој деда

Брада бела, коса седа,
уек насмејан и тих
главни су рад и ред.
Памти ратове, буне снови,
памти сунце и поплаве,
мој деда је књига жива.
Било лето или зима,
деда уек за мене
неки поклон има.
Деда је мој узор први
и не дам ником
ову мисао да ми квари.

*Жељана Златић, V/2
ОШ "Кирило Савић"
Наставница Марија Парпура*

Ода љубави

Љубав је посебна,
то познато је свима,
јер она је потребна
и ономе ко је напретек има.

Срећа је када имаш неког да те воли,
љубав да ти пружи,
утеши те, загрли
и с тобом се дружи.

Љубав уме живот да обоји
најлепшим бојама овога света
и судбину најбоље скроји,
као и кројач при одабиру најлепшег дугмета.

Љубав је највећи сапутник среће,
како твоје, тако и моје.
Док је љубави свет пропасти неће.
Признаћете, право олакшање то је!

Без ње живот би био тужан,
досадан попут кишног дана,
али зато уз љубав свако је срећан
као дете уочи рођендана!

Љубав је поклон који добијаш од маме,
љубав је кад ти шалу исприча тата
или када ти слаткиши које добијеш од секе
осмех измаме,
и рода ти подари још једног брата.

Љубав је зрачак јутарњег сунца,
љубав је малена капљица росе,
љубав је игра маме и младунца,
љубав је прамен батине косе.

Због тога љубав је посебна,
то је нешто познато свима
и зато је љубав потребна
чак и онеме ко је напретек има!

Данило Зарић, VIII/1

ОШ "Мајор Илић"

Наставница Мирјана Јованчић

Моравица

Зажубори, снове поји.
Запенуша, срцем слуша.
Душом милост носи струја,
да поплави, да набуја.
Силна река кад захучи, пред мржњом је брана.
Њена вода, бистра, чиста, духовна је храна.

Моравице, зеленице, ти што си нам снагу
дала,
напојила, нахранила, окрепила, утешила,
плови мирно и спокојно, чуваће те наше око
кроз сутоне разливене, кроз пејзаже
божанствене.

Данијела Стефановић, VII/2
ОШ "Мићо Матовић"
Ментор Марија Вуковић Ћедовић

Врапчићи

Погледајте кроз прозор своје собе.
Ко то тамо стоји на смрзнутој грани?
Окицама тужно гледа око себе
Хладно му је
И нема ко да га нахрани.

Остали су врапчићи, не лете на југ
Деца их лове, гађају из праћке
Гладни су и тужни јер је много хладно
А на сваком кораку
Вребају их мачке.

Зато сада изађи у двориште своје
И тамо им остави пар мрвица хлеба
Покажи им да ти је драго што постоје
Врапчићима малим тако мало треба.

А кад све олиста и све озелени
Кад нам се пролеће наше топло врати,

Сваки ће ти врапчић цвркутањем својим
На најлепши начин
Пажњу да узврати.

Марко Перуничич, VII/4
ОШ "Милинко Кушић"
Наставница Сунчица Бојовић

Чудесна лепота мог завичаја

У мом родном завичају
мало село, прави рај.
Живот тече мирно, лако
у спокојству сваки дан.

У недоглед поља златна,
насмејано топло сунце,
мирис сена, пољског цвећа
загреје ми нежно срце.

У планинском гордом крају
висине нас снажно грле.
Река снева бистра, чиста,
док брзаци ка њој хрле.

Софија Мунитлак, VII/2
ОШ "Мићо Матовић"
Ментор Марија Вуковић Ђедовић

Срећан рођендан

Гледам твоје очи
дубље су од мора,
гледам твоје лице
трепери к'о зора.
Латице су руже
лепе као дан
а твоје су усне
мој најлепши сан.
Светли моје срце,
дрхти као дан,
само ћу ти рећи
СРЕЋАН РОЂЕНДАН!

*Немања Милутиновић, VIII/2
ОШ "Сретен Лазаревић"
Ментор Верица Костић*

Зашто

Зашто је небо чаробно плаве боје,
и зашто птице имају крила?
И зашто се лептири људи боје?
Да сам лептир неустрашива бих била.

Зашто ми киша образе кваси,
а ветар нежно милује косу?
Зашто ливаду црвени цвет краси,
а пчела пије са листа росу?

Зашто су мрави тако мали,
зашто мачка бркове има?
Зашто су минути у сат стали
и зашто је тако хладна зима?

И зашто се сунце свако јутро буди,
зашто нам природа све лепоте нуди?

Колико бих само желела да знам!
Да бар на једно ЗАШТО, своје ЗАТО дам!

Николина Стевановић, VII/2
ОШ "Сретен Лазаревић"
Ментор Радмила Костић

Стигла је зима

Јесен полако одлази,
Уместо ње зима долази.
Хладне, бела зима,
ушуњала се у наш крај,
И леденим рукама стегла,
и село и град.

И док тако покрива брег,
Срећни смо што пада снег.
Беле пахуље ветар веје,
а дечија срца радост греје.
Застудело са свих страна,
Нема више топлих дана.

*Бошко Ђокић, 5, разред
ОШ "Вучић Величковић"
Наставница Маријана Принчевац*

Мама

Моја мама је дивна жена
много добра, много вредна.
Она пере, чисти и кува,
и своју децу чува.

Кад је тешко,
заједно са мном пати,
она је спремна све што има,
мени дати.

Моја мама је прави дар с неба,
и све оно што мени треба.
Зато ти птицо, што летиш до неба,
и даље, огласи свуда по свету,
да је она моја радост сва
и нико се не воли као она и ја.

Жарко Златић, V/2
ОШ "Кирило Савић"
Наставница Марија Парпура

Необичан сан

Управо почињу вести најновије,
ко зна шта се све ту крије?

У свемиру избила је фарса
невероватно великих размера!
Неочекивано, сасвим шокантно,
сви ванземаљци побегли са Марса!
И то им се итекако замера...

За то одмах чула је и НАСА.
Боже мој има ли нам спаса?!

Живот много компликован поста,
свима је свега већ било доста.

Укрцаше се они тако у свој свемирски брод,
те поплашише цео људски род.
И све звездзе, све комете и планете,
што их у школи учи дете.

Разгласили су то по целом Кремљу
да су ванземаљци запосели земљу!

Тад пробуди се дете, срце му сиђе у пете,
али он срећу виде да су на месту
све комете.

И да не треба да се брине
за неку непостојећу фарсу,
на Марсу
и за ванземаљце у мисији освајања планете.

Схватио је да је све то сањао
и зажелио
да се такав сан више никад не понавља.

И након тога, поштено је изгрдио своју машту,
као што би зет своју ташту.

Данило Зарић, VII/1
ОШ "Мајор Илић"
Наставница Мирјана Јованчић

САДРЖАЈ

Реч селектора / 5

Од 1. до 4. Разреда

- Хелена Милошевић - Избор за Мис / 9
Милић Оцокољић - Војска витамина / 10
Магдалена Ајдачић - Мој тата / 12
Алекса Костић - Први април / 14
Ђурђа Брковић - Пролеће / 15
Радмила Курћубић - Осми март / 16
Жељко Нешковић - Породица је... / 17
Данило Маричић - Оџачар / 18
Мирко Караклајић - Пролеће / 20
Калина Станић - Пуж, пиле и мачка / 21
Александар Савићевић - Киша / 22
Алекса Костић - Мој брат Лука / 23
Милић Оцокољић - Мајка / 24
Петар Нешковић - Мом тати / 25

Огњен Дукић - Тигар / 27
Милица Зарић - Зима без снега / 29
Филип Поповић - Дете / 30
Жељко Нешковић - Чаробна кап / 31
Лена Матијевић - Осми март / 32
Филип Поповић - Мама / 34
Вук Миливојевић - Моја бака / 35
Игор Милутиновић - Пролеће / 36

Од 5. До 8. Разреда

Емилија Костић - Чуvari породичног... / 39
Данило Зарић - Наопака песма / 43
Саша Марковић - Бирам да будем / 45
Ива Маџаревић - Сећање / 47
Данило Зарић - Птићи / 49
Дуња Палибрк - Мама / 52
Катарина Јаковљевић - Завичај / 54
Немања Милутиновић - Шта је најслађе / 55
Николина Милићевић - Зимска чаролија / 56
Саша Марковић - Реч / 58

Жељана Златић - Мој деда / 59
Данило Зарић - Ода љубави / 60
Данијела Стефановић - Моравица / 62
Марко Перуничичић - Врапчићи / 63
Софија Мунитлак - Чудесна лепота.. / 65.
Немања Милутиновић - Срећан... / 66
Николина Стевановић - Зашто / 67
Бошко Ћокић - Стигла је зима / 69
Жарко Златић - Мама / 70
Данило Зарић - Необичан сан / 71

Пупољци 2024.

Издавач
Дом културе Ивањица

За издавача
Милан Крунић, директор

Уредник
Урош Ђурчић

Штампа
MiV print Ivanjica

Тираж
150 примерака

Ивањица, 2024.